

Sygn. akt II CSK 153/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa "W." - Spółki Akcyjnej w P.
przeciwko Agencji Handlowo - Usługowej [...] - Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 maja 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 31 października 2006 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną oraz zasądza od strony powodowej
na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł
z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 31 października 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w P.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 471 w zw. z art. 509 k.c. i wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanych *in solidum* na jego rzecz kwoty 670 297 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony. Skarżący sformułował jedynie pytanie dotyczące zakresu odpowiedzialności dłużnika za szkodę jaką poniósł wierzyciel (cesjonariusz), który nabył w drodze przelewu wierzytelność przeciw niemu, a dłużnik wiedząc o przelewie spełnił świadczenie do rąk dawnego wierzyciela (cedenta).

Tymczasem, jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego na tle art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Pogląd ten pozostaje aktualny po wejściu w życie przepisów o skardze kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.